

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

6. BŘEZNA 2015

6/XX

O pořadatelích: AMO
v roce 2014

2

Rozhovor s Táňou
Fischerovou

4

Z historie Summitu

11

zdroj: www.vlada.cz

Záštitu nad XX. ročníkem Pražského studentského summitu převzal

BOHUSLAV SOBOTKA
předseda vlády České republiky

ROZHOVOR

Pomoc je základem lidství

zdroj: domaci.ihned.cz

S političkou, neohroženou bojovnicí za lidská práva a zastánkyní referend Táňou Fischerovou o pohledu na současného prezidenta, vítěze historicky první přímé volby prezidenta, a o tom, jak se má Česká republika v řadě úkolů čemu učit, ať už v imigrační politice či v postojích vůči krizím na Ukrajině a v Řecku.

Máte zkušenost s první přímou volbou prezidenta v České republice. Považujete zvolení prezidenta touto formou za správný model?

Ano, byla jsem pro přímou volbu i proto, že praxe zastupitelské demokracie stojí na předpokladu, že

touto formou bude vybrán osvěcenými politiky nejvhodnější kandidát. Bohužel to takto nefunguje. Problém vidím i v tom, že se rozhoduje pouze mezi stranickými kandidáty. Nezávislé mravní osobnosti, které by podle mne na tomto místě byly žádoucí, se nikdy do to-

hoto výběru nedostanou. Pokud se nevrátíme ke skutečným hodnotám, je jedno, jakým způsobem volíme, vždy to dopadne podobně.

Během posledních zhruba šesti měsíců se rozmohla vlna protestů vůči současnému panu prezidentovi Miloši Zemanovi. Jedním z hlavních důvodů protestů byl jeho pejorativní projev v pořadu Hovory z Lán. Přísluší taková slovní zásoba a vyjadřování postu prezidenta republiky?

Tady jsme znovu u toho, že bychom si nejdříve měli definovat, jakého prezidenta chceme. Někdo má možná zrovna rád silná slova a silné postoje. Já si myslím, že v čele státu má být osoba, která vzbuzuje úctu, osoba s velkou autoritou, neodvozuující se od silných slov a urážek, ale od celoživotní bezúhonné minulosti a práce pro ostatní. Máme tady samozřejmě příklad T. G. Masaryka a Václava Havla. Oba dva ctili slovo a znali jeho moc. Prezident Zeman bohužel tohle nejen nevnímá, ale dokonce programově odmítá.

Vnímáte tyto protesty jako hrubé a nepatřičné?

Říká se, „na hrubý, pytel hrubá záplata“. Prezident provokuje a dostává se mu stejného jednání. Já osobně si ale nemyslím, že se má reagovat házením vajíček nebo vracet stejně hrubé urážky. Pak se kultura obecně snižuje a nikdo už ani nevnímá, že se noříme do bahna, kde budeme všichni špinaví. Ale mluvit jasně a jasnými argumenty je nutné.

Před měsícem byl odvysílán pořad ČT1 Máte slovo, kde se hovořilo o úpravě ústavy, aby se omezilo pole působnosti hlavy státu. Jaký k tomu máte postoj? Popřípadě, na jakou stranu byste se postavila, být účastníkem té samé debaty a proč.

Už za mé působnosti ve Sněmovně (2002–2006, pozn. redakce) vznikla skupina, která o změnách diskutovala. Jemné změny ostatně už jsou. Pavel Rychetský (předseda Ústavního soudu České republiky, pozn. redakce) a další dlouhodobě upozorňují na problematická místa.

» pokračování na str. 4

Ondřej Dočkal
hlavní koordinátor

Vážené čtenářky a čtenáři,

právě teď začíná konference XX. ročníku Pražského studentského summitu, tedy symbolické završení tohoto jubilejního ročníku. Pro účastníky projektu to znamená možnost konečně zúčastnit se celoroční přípravu a nabyté znalosti ve čtyřech jednacích dnech. Zjistí, jaké to je od rána do večera hájit zájmy své země, jak těžké je najít kompromis v plénu mnoha dalších států a jak náročné může být prosazování vlastních priorit ve vrcholných diplomatických jednáních.

Je ale potřeba myslet na to, že na Summitu jde o víc než jen o samotnou diplomatickou simulaci. Simulovaná diplomatická jednání a příprava na ně znamenají, že účastníci jsou konfrontováni s různými pohledy na celospolečenské problémy, ať už z oblasti ekonomie, lidských práv, životního prostředí, mezinárodních vztahů, bezpečnosti nebo třeba kultury. To je vede k zájmu o okolní svět, k poznání, že svět není černobílý, k tvorbě vlastního hodnotového žebříčku. Právě idea aktivních mladých lidí, kteří chtějí měnit věci k lepšímu, je tím, na čem již 20 let stojí Pražský studentský summit, který se jen díky obrovské energii všech zúčastněných v průběhu let mohl vyvinout v moderní vzdělávací projekt svým rozsahem i záběrem unikátní i ve středoevropském kontextu.

Čeho si ale já sám na Summitu vážím nejvíce je jeho naprosto jedinečná atmosféra. Čekají nás 4 dny, ze kterých si všichni můžeme odnést spoustu nezapomenutelných zážitků a nových přátel. Za celý přípravný tým vám proto přeji, abyste si celou konferenci skvěle užili.

zdroj: ww.psp.cz

LUBOMÍR ZAORÁLEK

ministr zahraničních věcí České republiky

Vystudoval Filosofickou fakultu na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně. V listopadu 1989 byl jedním ze zakladatelů Občanského fóra v Ostravě. V červnu 1996 byl zvolen do parlamentu jako poslanec za ČSSD. Zastával funkci vedoucího parlamentní delegace ČR pro Středoevropskou iniciativu. V současnosti je předsedou Krajského výkonného výboru ČSSD Moravskoslezský kraj.

O POŘADATELI

Asociace pro mezinárodní otázky v roce 2014

zdroj: www.amo.cz

AMO – Asociace pro mezinárodní otázky je pořadatelem Pražského studentského summitu. Kromě Summitu se AMO věnuje řadě dalších aktivit. Poďte se s námi bleskově ohlédnout za největšími úspěchy tohoto zahraničněpolitického think-tanku za rok 2014.

AMO v roce 2014 rozšířila svou geografickou působnost. Kromě tradičních destinací, kterými jsou mimo České republiky Ukrajina, Bělorusko, Egypt, Slovensko, Polsko a Maďarsko, začala Asociace opětovně pracovat v Belgii, Německu a Gruzii a nově také v Moldavsku, Arménii a Ázerbájdžánu.

Výzkumné centrum AMO vydalo celkem 30 původních odborných paperů, včetně vlajkové Agendy pro českou zahraniční politiku. Jeho analytici se také objevili 47krát ve vysílání zpravodajského kanálu ČT24. Názorový blog

AMO v Hospodářských novinách zaznamenal v roce 2014 rekordní čtenost dosahující téměř 100 tisíc uživatelů.

AMO uspořádala více než 100 veřejných i uzavřených konferencí, seminářů, přednášek, workshopů a školení v ČR i dalších evropských zemích. Mezi jejich řečníky byli například český ministr zahraničí Lubomír Zaorálek, gruzínský prezident Giorgi Margvelashvili, komisař pro rozšíření a sousedskou politiku Štefan Füle nebo hlavní vyjednávač k TTIP za Evropskou komisí Ignacio Garcia Berceo.

V dubnu 2014 AMO uspořádala

mezinárodní konferenci hodnotící pět let Východního partnerství. Report z ní byl později použit v briefingu ke grilování nového komisaře pro rozšíření a evropskou sousedskou politiku Johannes Hahna v Evropském parlamentu. Asociace tak potvrdila svou pozici mezi středoevropskými think tanky, které mají dopad na celoevropské úrovni. Za zmínku stojí i umístění AMO v žebříčku think tanků vydávaného University of Pennsylvania, kde obsadila celosvětově 3. místo v kategorii „think tank to watch“.

Organizace se rozvíjela i na sociálních sítích. Na Facebooku na sklonku roku dosáhla téměř 4 000 příznivců a na Twitteru zhruba 1 800 sledujících. Přidejte se k našim příznivcům i vy!

VLAĐKA VOTAVOVÁ
ředitelka AMO

Úhel pohledu

1. Myslíte si, že povinná maturita z matematiky je tou správnou odpovědí na klesající úroveň a oblibu tohoto předmětu u studentů?

Rafat Kurdi
Model NATO

1) Dle mého názoru zahrnutí matematiky jako povinného předmětu zvýší povědomí studentů o matematice jako oboru. Tím i přitáhne jejich pozornost k technickým oborům oproti současně převažujícím humanitním. Technicky a přírodovědně zaměřené předměty by mohly být populárnější, když se studenti budou lépe orientovat v matematice. Její neznalost je tedy nebude od těchto oborů odrazovat. A i pro ty, kteří si zvolí humanitní dráhu, bude lepší, když budou ovládat alespoň základy matematiky. Ujistit je to v jejich rozhodnutí pro životní dráhu a dá to jistou přidanou hodnotu všeobecnému vzdělávání.

2) Myslím si, že Evropská unie by měla schválit požadavek na snížení dluhů, protože odmítnutí této žádosti bude jen znamenat, že se Řecko ze svých finančních problémů nikdy nedostane. Navíc bude pro Evropskou unii stále představovat zátěž. Nebude schopno plnit své závazky a fungovat jako plnohodnotný člen EU. Pokud Evropská unie nesleví ze svých požadavků, Řecko vyhlásí bankrot a někdo to nakonec bude muset „uklidit“. Problém se tak může rozšířit i do dalších zemí, které čelí stejným problémům, jako jsou například Itálie, Španělsko nebo Portugalsko.

2. Co by podle vás byl v současné době nejrozumnější krok ze strany Evropské unie vůči novému premiérovi Řecka Alexisovi Tsiprasovi, který se domáhá alespoň částečného odpuštění dluhů?

Nikola Adámková
Model OSN

1) Částečně to tak jistě může být. Matematika rozvíjí celkové logické myšlení, a proto je velmi podstatné udržovat jistou úroveň výuky matematiky u studentů. Nejsem si však zcela jistá, že díky tomuto opatření může stoupnout obliba tohoto předmětu. Dle mého názoru, kdo má k matematice kladný vztah, si ho najde i bez povinné maturity, ten kdo ho nemá, ho v sobě neobjeví ani díky ní. Celkově si ale myslím, že maturita z matematiky je dobrým krokem. Je však současný systém českého školství na tuto změnu připraven?

2) Nejsem si jistá, že by bylo dobrým krokem Evropské unie odpouštění (a to ani částečně) státní dluh Řecka. V podobných problémech jako Řecko zůstává i Španělsko, Itálie a Portugalsko. Tyto země by mohly nést nelibě odpuštění dluhů Řecku, jelikož řeší podobné problémy bez úlev. Toto řešení mohlo rozpoutat jisté nepokoje v těchto zemích. V současné době by asi nejlepším řešením této situace, alespoň prozatím, byla restrukturalizace státního dluhu Řecka. Tu však premiér Tsipras odmítá. Splácení současného řeckého dluhu by také mělo být vázáno na schopnost země obnovit růst. Otázkou však zůstává, zda je Řecko schopné obnovit svůj růst a bude příčinou tohoto růstu vláda Alexise Tsiprase.

Štěpán Uherík
Model EU

1) Povinnou maturitou z matematiky bychom se snažili „lécit“ následky avšak bez zásahu do příčiny. Podle světových průzkumů je úroveň matematiky v ČR dlouhodobě velkým problémem. Jsem přesvědčen, že na prvním místě je třeba změnit přístup a motivace jednotlivých učitelů a jejich styl výuky. Rozhodně nejde o nezáměr studentů. Časopis Forbes nedávno informoval o velké oblibě place-ných výukových videí soukromých učitelů, kteří látku dokáží vysvětlit srozumitelněji a zábavněji. Je jen otázkou času, kdy na tento trend bude muset zareagovat systém a změnit metody a osnovy. Pak se změní i obliba.

2) Situace v Řecku podle mě ztělesňuje souboj několika základních hodnot. Jako zastánce monetarismu a M. Friedmana bych na jedné straně striktně odmítl odpuštění dluhu. Takovýto krok je ve své podstatě morálním hazardem, který by se mohl stát nebezpečným precedencem pro další země PIGS. Na straně druhé však nesmíme opomínat hodnoty solidarity a je třeba podniknout kroky, které by Řecké ekonomice ulehčily. Nejrozumnější by tedy bylo zvolit metodu proporcionality. Neodpuštění dluh ale podpořit soukromý sektor a hledat investiční multiplikátory k nastartování řecké ekonomiky, která je z dlouhodobého pohledu dostatečně silná.

OBSAH

2
O pořadatelích:
Asociace pro mezinárodní otázky v roce 2014

3
Úhel pohledu

4
Rozhovor:
Táňa Fischerová

5
Novinářská soutěž
Metropolitní univerzity
Praha

6
Model OSN

9
Model NATO

10
Model EU

Model V4+

11
Z historie Summitu:
Pražský model Spojených
národů

12
Z historie Summitu:
Pražský studentský summit

13
Broader Horizons:
Syria

14
Experience:
Model United Nations

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktor: Michaela Šrámková, tel.: 728 005 323, e-mail: chronicle@amo.cz; **redakce:** Bára Bečvářová, Tereza Haniaková, Vendula Kotyzová, Anežka Majdánková, Tereza Rasochová, Michal Zikmund; **fotografie:** Michal Janata, Tereza Haniaková, Karel Havlík, Eva Prudilová; **grafické zpracování:** Michaela Šrámková. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

Pomoc je základem lidství

» pokračování ze str. 1

Asi je třeba nad tím přemýšlet, ale vždycky opatrně. Vyváženost jednotlivých mocí je důležitá a teď se narušuje tím, že Miloš Zeman se domnívá, že přímá volba mu přinesla větší pravomoci, ačkoli ústava zůstala stejná. Současný prezident se netají tím, že chce moc, se kterou se v ústavě nepočítalo. Hledají se pojistky, jak jej usadit do přiměřených mezí. Ústavní právníci však

padu loňského roku.

V tom vidím naopak alibismus politiků, kteří dobře vědí, jak by to dopadlo, a nechtějí odpovědnost vzít na sebe. Přitom pomoc lidem v nouzi a ohrožených na životech je základem lidství. Je to potom samozřejmě věcí kvót, ale mluvilo se u nás v rámci přijímání uprchlických rodin ze Sýrie o tak nízkém čísle, že to nemůže nikoho ohrozit.

ství. My jsme v tomhle vždycky byli opatrní. Ale musím připomenout období války v Bosně, kdy jsme přijímali dost lidí na dočasný pobyt. Když válka skončila, mnozí z nich se vrátili a menší část tady žije a jsou naší součástí. Proč tento institut dočasného pobytu nemůžeme zavést dnes, nechápu. Jsme země emigrantů a máme co vrátet.

MALÝ KOUSEK EVROPSKÉHO KONTINENTU
Ve věci Řecka se v poslední době hovoří o tom, zdali by bylo řešením jeho zadlužení mu dluhy odpustit, a pakliže nikoli – vyloučit z Evropské unie. Jak vidíte budoucnost Řecka?

Obávám se, že „trojka“ (Evropská komise, ECB a MMF; pozn. redakce) je a bude nemilosrdná. Přála bych si, aby zvítězil rozum. Řekové žádají, aby mohli splácet při ekonomickém růstu a ne, když jsou na kolenu. To je přirozené a jedině tak může zase nastat nějaká rovnováha. Kdyby si tak jako dnes EU počínaly vítězné mocnosti po druhé světové válce, Německo by zůstalo v troskách a nikdy by se nezvedlo na úroveň, na které je dnes. My zapomínáme na to, že po první světové válce nelidské podmínky nastavené Německu vedly ke vzniku fašismu a další války. Dostanete-li druhé ke dnu a neumožníte-li jim se zvednout, co můžete očekávat?

Co čeká v následujících týdnech Ukrajinu? Kde vidíte cestu z pekla, které prožívají hlavně civilisté a místní, ven?

Ukrajina je další bolavý vřed, který se rozšiřuje. Je to mimo jiné také válka oligarchů, kteří chtějí rozšířit nebo hájit svá teritoria. Pokud svět dovolí soukromé armády a polovojenské jednotky financované oligarchy, nebude nikdy mír. Takové jednotky nikomu nepodléhají a dělají si, co chtějí. Na civilisty a místní obyvatele nedbá nikdo. Obě strany si uprostřed jejich životů a domovů udělaly bojiště. I když někteří místní se ze zoufalství přidali. Nemohu souhlasit s válkou. Ukrajina je vytunelovaná a rozkradená země. Ví se, že nikdo není schopen ji ufinancovat, zvláště při poměrech, které tam vládnou. Klidně mohli udělat federalizaci. Teď se tam rozhořívá beznadějný konflikt, který nemá řešení.

Ukrajina také žádá Západ o pomoc s dodávkami obranné techniky. Měli bychom její volání vyslyšet? Je vzácné a významné, že se o vojenské pomoci Ukrajině reálně uvažuje. Silné argumenty jsou ale na obou stranách.

Kam se dají zbraně, tam se bude zabíjet a nebude to mít konce. Konflikt se navíc může rozšiřovat. Válka je šílenství. Ukrajina by měla být neutrální a být prostorem mezi Ruskem a Evropou a mít dobré

Jsme země emigrantů a máme co vrátet.

říkají, že ty mantinely mohou dávat už dnes politici žalobami k Ústavnímu soudu, ale nedělají to. Já bych pro nějaké opatrné změny byla, ale po uvážení a dlouhodobé diskusi.

Jste jednou ze tří žen, společně s paní Zuzanou Roithovou a Janou Bobošíkovou, které prošly prvním kolem přímé volby prezidenta. Domníváte se, že je zapotřebí většího počtu žen v politice?

Ano, ženy by přinesly jiné pohledy na politiku a společnost. Zastávají měkké pohledy a jsou sociálnější. Tvrdé lokty a zápas každého s každým společnost zahubí.

EXODUS DO EVROPY

Je obecně známo, že jste věrná a hrdá zastánkyně občanské společnosti a v mnohém i referend. Co pro vás přesně znamená pojem „občanská společnost“?

Ano, jsem zastánkyní referend, protože pak se občané opravdu mohou podílet na rozhodování o sobě samých a o veřejném prostoru. K tomu je ale nutná dobrá informovanost, aby se mohli kvalifikovaně rozhodovat. Co trochu brzdí můj optimismus, je chabá účast občanů v místních referendech, kde rozhodují o věcech, které se jich týkají. Jen menšina je aktivní. Tímto dobrovolně rezignujeme. Politici vidí v referendech omezení své moci a nastavují tak vysoké kvórum pro referenda, že se většinou nevede naplnit účast, aby byla platná.

Domníváte se, že i na takovém předmětu jako je pomoc imigrantům do České republiky, je lepší se podílet referendem? Přesně tak totiž navrhl řešení ministr vnitra Chovanec na konci listo-

Vidíte přijímání uprchlíků na území České republiky jako něco, čeho nejsme, ať už ze sociálních či ekonomických důvodů, schopni?

Samozřejmě, že toho jsme schopni. Teď k nám přijedou krajané z Ukrajiny a nikdo v tom nevidí problém. Ten je v tom, že ubývá pracovních míst pro všechny lidi, takže lidé mají strach, že jim někdo vezme práci. Lidé z venku jsou ale obvykle nuceni přijmout ještě horší podmínky než naši občané. Mezery jsou tedy v ekonomickém systému, který přináší nerovnost mezi lidmi, a ta se pak následně přelévá do dalších oblastí.

Z evropského hlediska – měli bychom přijmout určitou část problémů s uprchlíky na svá bedra? Anebo se snažit nejdříve postavit co nejsilnější sociální systém a až poté k přijetí přistoupit?

Měli bychom nalézt dobrý sociální i ekonomický systém, to nepochybně. To je úkol pro všechny země. Ale musíme se podívat na vlastní hodnoty, jestli je náhodou už dávno v tichosti neopouštíme. Pokud stavíme na první místo zisk a obchod, nic dobrého z toho nevzejde. Za uprchlíky jsme také odpovědní naší špatnou politikou a máme jim co vrátet. Až jim tam začneme ekonomicky pomáhat, tak jako po druhé světové válce USA Německu, které se proměnilo v demokratický stát, ubude uprchlíků.

Jak vnímáte imigrační politiku České republiky a celé Evropské unie?

EU dělá v tomhle ohledu, co může. Italoové jsou v tom sami a prosí o pomoc. Mnoho zemí přijímá uprchlíky v mnohem větším množ-

zdroj: www.volba-prezidenta.cz

Před třemi týdny byl vyhlášen klid zbraní na území Ukrajiny. Pakliže by klid zbraní nastal prezident Porošenko je připraven vyhlásit na území Ukrajiny válečný stav. Zatím není k dnešnímu datu zcela jisté, zdali ke klidu zbraní skutečně došlo.

vztahy s oběma, ekonomické i politické. Nic jiného nebude fungovat. Jedině diplomatická jednání mohou přinést řešení. Vidím vinu na obou stranách. Je třeba si to uvědomit a začít věci řešit s rozvahou.

» pokračování na str. 5

» pokračování ze str. 4

ZVEŘEJŇOVAT?

Obrovskou debatou se stala mediální událost v uplynulém měsíci, kdy americká televizní stanice FOX News uveřejnila video, na kterém byl upálen zaživa jordánský pilot Islámským státem. Jednou z misek vah je názor, že sami čtenáři si mohou odkaz rozkliknout. Druhou miskou vah je argument, že tímto

televize přijala roli subjektu, který vdechuje tomuto zločinu život. Videu tak může být vystaveno potenciální množství dětí a v neposlední řadě může také dojít k neúmyslnému posílení propagandistického podtextu videa.

Souhlasím s tím, že šířit tyto obrazy je potvzování násilí. S tím také vrazi počítají. To přece chtějí. Kdybychom se na to neřvali, nebylo by to účinné. A my jim v tom

tímto zveřejňováním pomáháme. Tak také vzrůstá náš strach a nenávisť. Už to jak říkáme - upálení zaživa – tím zvětšujeme hrůzu tohoto činu. Vždyť upálení samo o sobě znamená upálení živého člověka.

Šéfredaktor serveru iHNED.cz Miloš Čermák tvrdí, že zveřejnění takového obsahu je zbytečné a především neetické. Je to tak?

Karel Čapek kdysi napsal v jednom ze svých cestopisů, když viděl, jak nějaké zvíře požívá jiné: „Já vím, že příroda někdy bývá ke svým tvorům krutá. Ale proč se mám na to dívat?“ A to je přesně ta pravda. Stáváme se diváky všech hrůzných nebo intimních věcí, které nás znecitlivují, ničí. Obrnou je pravý opak. Ono Masarykovo - nebát se a nekrást, nenechat se manipulovat. Nikdy a nikým.

TEREZA HANIAKOVÁ

TÁŇA FISHEROVÁ

Dva roky studovala na JAMU v Brně, pak nastoupila do Činoherního klubu v Praze. Od roku 2008 je předsedkyní a lídrem Klíčového hnutí, založeného na antroposofii. V letech 2002-2006 byla poslankyní Parlamentu České republiky. V roce 2013 kandidovala na prezidentku republiky.

zdroj: www.praha3.cz

INZERCE

Vždycky se o něj můžeš opřít

OD KOMERČKY
WWW.G2.CZ

- 200 Kč za ISIC kartu
- 333 Kč ročně za aktivitu
- cestovní pojištění na kartě

facebook.com/G2odkomercky

NOVINÁŘSKÁ SOUTĚŽ METROPOLITNÍ UNIVERZITY PRAHA

Limity svobody projevu

Svoboda projevu by měla být ve své podstatě neomezená, zdravá kritičnost a diskuse jsou hnacím motorem naší liberální demokracie. Jistě, svoboda je zneužitelná – často ji využívají právě ti, jež chtějí ostatní o svobodu připravit, nejvíce se jí ohánějí právě ti, kteří mají ty nejextrémističtější názory. Omezení svobody projevu je ale dvojsečná zbraň. Extrémistické názory musí být slušnou společností ostrakizovány, musí s nimi být vedena polemika, která je racionálně vyvrátí, nemůžeme ale předstírat, že extrémismus zmizí, když jej zakážeme říkat nahlas. To jen mluvčího utvrzuje v jeho pravdě, staví jej do role oběti zvláště establishmentu, který jeho názor odmítá, protože je pravdivý a pro vládu něj nepohodlný, dokonce ho i cenzuruje. Pokud stát něco zakáže, tak jsme mu přece asi šlápli na kuří oko, ne? Pokud se extrémisté mohou stavět do role mučedníků za svobodu, pak je to špatně. Musí existovat jistá morální a společenská pravidla, co se může vysílat v televizi nebo psát v novinách, to by ale mělo být jen v rámci morálky redaktorů a editorů. Není dobré vytvářet státní mechanismy, jak do budoucna některé názory a priori zakazovat. Jak pak bude možné bránit se, začne-li někdo tohoto zneužívat a zakazovat to, co se mu jednoduše nelíbí či s čím nesouhlasí, místo toho, co opravdu demokracii ohrožuje? Je třeba bránit pravidla slušné svobodné diskuse a polemiky, ale názory v rámci ní nelze nijak omezovat – pokud někdo nebude svůj postoj prosazovat pomocí násilí či faulů, pak jej může vyjádřit, ať je jakýkoliv. Je pak na zbytku společnosti s ním vést polemiku. To je jediný způsob, jak extrémismus opravdu znemožnit. Nebo snad pro ochranu liberální demokracie omezíme jeden z jejích základních principů? To není cesta, jež by nás vedla kupředu.

DAVID BOUZ
KANADA, MODEL OSN

Rada bezpečnosti – UNSC

V životě každého účastníka Pražského studentského summitu existuje určitý zásadní moment, kdy nejistý delegát změní v plnohodnotného zástupce svého státu. Tento moment nastává při prvním vkročení do hotelu Ambassador, na zahájení konference, tedy vstupu do opravdového summitového života. Tomuto okamžiku ale předcházelo v Radě bezpečnosti spoustu práce.

ZPĚT DO MINULOSTI

Při příležitosti oblíbení historické krize jsme se na našem posledním přípravném setkání vrátili v čase zpět o dvacet let, do Rwandy roku 1994. V tomto případě šlo o opravdovou výzvu, neboť informaci o tom, kdo zastupuje který stát, se delegáti dozvěděli jen pár minut před začátkem jednání. Nutno dodat, že na následujícím jednání to téměř nebylo poznat.

Zejména delegáti Rwandy a Nového Zélandu urputně bojovali za intervenci, zatímco za stranu s opačným názorem byly slyšet

nejvíce Spojené státy americké, podporované Francií. Předsednictvo ocenilo snahu o sepsání kom-

promisní rezoluce, ačkoli v časové tísní nemohlo dojít k jejímu plnému projednání. Po jednání o historické

krizi následovalo jednání o chystané konferenční agendě, jehož výsledek ovšem zatím zůstal spíše nejasný. Jaké ožehavé problémy současného světa bude Rada bezpečnosti řešit, tedy zjistíme až na závěrečné konferenci.

A JDEME DO FINÁLE

Za uplynulých několik měsíců jsme v Radě prožili a naučili se mnohé. Ať už o současných světových konfliktech, klíčcích jednacího řádu, či způsobu pití soudánské kávy. To nejdůležitější, nejnáročnější a zároveň nejzajímavější ovšem teprve přijde. Závěrečná konference je nezapomenutelný zážitek, který skutečně prověří, co je v každém z nás. Nezbyvá než popřát našim nadějným delegátům hodně vytrvalosti, zarputilosti a nadhledu, neboť to vše budou jako správní diplomaté v následujících dnech potřebovat.

DOMINIK PRESL

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

Nadešla ona vrcholná chvíle, kdy vaše nově nabyté schopnosti budete moci využít naplno. Nyní již není cesty zpět a od úvodního setkání, na němž jsme se poprvé zabývali agendou Hospodářské a sociální rady, uběhlo spousta času, ale až teď bude zřejmé, kolik jste si toho vlastně od nás odnesli. Věřte, že za těch pět přípravných setkání jste se hodně změnili, i když stále zůstáváte přesvědčeni, že tomu tak není. Pravdou však je, že z naší pozice můžeme lépe hodnotit to, jaké v průběhu času používáte argumenty nebo to, zda se lépe oblékáte. I ti z vás, kteří se z počátku trochu méně zapojovali, jsou nyní rozhodně více vidět.

Doufáme, že se vám líbila setkání, která jste s námi absolvovali na půdě VŠE a také to, že jsme vás kromě neustálé snahy vzdělávat i dobře bavili. Nemyslete si ale, že by se tyto věci patřičně neprolínaly, protože v každé hře jsme se vám snažili předat nové vědomosti a neustále prověřovat nejen vaše réto-

rické schopnosti.

Za pomoci nás nebo patrona ECOSOC pana Tesaře jsme se vám snažili předat v rámci před-

nášek ucelené informace k simulovanému, ale i k reálnému dění v tomto orgánu. Seznámili jsme se tak i s důležitými Rozvojovými cíli

tisíciletí, které jsou nedílnou součástí letošní agendy.

Nyní nás čeká už pouze jen náročná konference. To je ta nejdůležitější část Pražského studentského summitu a v jistých ohledech i ta nejkrásnější. Snažili jsme se vás do této doby vést, ale nyní je už na vašich bedrech, jak se s problematikou letošního ročníku poperete. Stali jste se tak diplomaty, kteří musejí přistupovat ke své práci profesionálně a jejichž cílem je zodpovědnost vůči svým zemím dosahovat co těch nejlepších výsledků. Je pouze na vás, jak se zapojíte, zda vytvářením klíčové rezoluce, náročného vyjednávání či nějakou z mnoha dalších činností, které tvoří ten pravý Summit. Pamatujte si, že: Není malých států, pouze malých delegátů. Vrhněte do jednání s patřičnou vervou a my vám budeme držet palce od chvíle, kdy vás uvidíme vcházet do Kongresového centra.

KRYŠTOF MÍŠEK

Rada pro lidská práva – HRC

Pod patronací Taťany Fischerové

AGENDA KONFERENCE

- Pracovní podmínky žen ve světě
- Svoboda pokojného shromažďování
- Dětsí vojáci

Stejně, jako vedl Mojžíš bezpečně svůj lid přes rozestoupené Rudé moře, jsme se vás z pozice předsednictva snažili vést během přípravné části, která je nyní již minulostí, skrze rozbou-

řené vody lidských práv, jednacího řádu, diplomatického vyjadřování či zahraničních politik členských států HRC. Byla to od prvního přípravného setkání skutečně dlouhá cesta. Právě následující dny ukáží, zdali byla také úspěšná. Prošli jsme během společných pěti sobot na VŠE širokou paletu témat - od kvót pro ženy v politice až po individuální trestní odpovědnost v rámci problematiky dětských vojáků. Během všelijakých aktivit jste se připravovali na vystupování

před větším publikem a již během zkušebních jednání jste prokázali, že tuto část jste zvládli dobře. Na posledním přípravném setkání jsme se více dozvěděli o Univerzální periodické revizi, která proběhne během prvního jednacího dne konference a která bude tento jubilejní ročník zaměřena na stav lidských práv v Lotyšsku. Za pomyslný zlatý hřeb přípravné části bychom snad mohli označit přednášku patronky našeho orgánu předsedkyně Českého helsinského výboru Táni

Fischerové. Za skvělé zapojení do programu během všech workshopů patří každé delegátce a každému delegátovi velké díky.

Před námi jsou nyní tolik očekávané konferenční dny, na kterých můžete stoprocentně využít vše, co jste se do této chvíle na Pražském studentském summitu dozvěděli. Již nebude čas ani prostor na zkoušení věcí nanečisto a jen tak mimo záznam se předsedajícího uprostřed projevu dotázat, zdali je možné učinit to či ono. Ba naopak, těšíme se na výstupy profesionálních diplomatů, kteří budou v argumentačních bitvách hájit zájmy svých států s hlavami hrdě vztyčenými. Budete to nyní hlavně vy, kdo udá tempo a směr veškerým jednáním, která se během konference na půdě HRC odehrají. My vám tímto přejeme odhodlání přihlásit se do diskuze, pevný hlas při projevu a hodiny zajímavého jednání

MATĚJ KŘEPINSKÝ

Výbor pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost – DISEC

Slovo závěr v sobě nese tradičně trochu smutný nádech, ale v případě pátého přípravného setkání tomu bylo jinak. Po úvodním přivítání měli členové DISEC možnost vyzkoušet si přednes připraveného projevu týkající se Smlouvy o nešíření jaderných zbraní (NPT) před svými kolegy a zároveň zakusit zpětnou vazbu z úst předsednictva, které je velmi náročným publikem. V drtivé většině ale zaznívala chvála spíše než kritika, což svědčí o velkém pokroku jednotlivých delegátů.

Summit je tradičně nabit jmény významných osobností a v tomto případě, speciálně pro členy DISEC, přijali pozvání k diskusi PhDr. Michal Smetana a MUDr. Roman Joch. Tito odborníci se zaměřili na problematiku jaderných zbraní, smlouvy NPT a souvisejícího odzbrojování. Ve svých úvodních příspěvcích představili, co je smlouva NPT, kdy vznikla a jak jsou státy v jejím rámci rozděleny. Zazněla zde velmi stručná historie jaderného vyzbrojování dob studené války,

přístupy supervelmocí k jaderným doktrínám nebo také komentáře k současné problematice situaci ohledně jaderných programů států, jako jsou Írán či Severní Korea, a k jejich potenciálním dopadům v budoucnosti.

Během následné diskuse se delegáti seznámili s odbornými termíny, jako jaderné odstrašování, bezpeč-

nostní spirála, doktrína vzájemného zaručeného zničení (MAD) nebo rozdíl mezi strategickými a taktickými jadernými zbraněmi.

Poté jsme se posunuli v čase a ocitli se na půdě Společnosti národů na konci roku 1935, kdy již byla italská invaze do africké Haběše v plném proudu. Po úvodní nejspíše způsobené seznamováním se

AGENDA KONFERENCE

- Budoucnost jaderného odzbrojení
- Automatické bojové prostředky
- Transparentnost v obchodu se zbraněmi
- Odzbrojení a rozvoj

s přidělenými stanovisky se do sebe tvrdě pustily dva bloky. Jeden v čele s fašistickou Itálií prosazoval šíření vlastních idejí za pomoci kolonialismu, druhý blok naopak ve snaze zabránit agresivní politice volal po co nejpřísnějším odsouzení a prosazení sankcí. Přilétaly i depeše z ministerstev a snad jediným rozdílem od profesionálního jednání SN bylo skutečně jen oněch 80 let.

Nyní je na jednotlivých účastnících vybavených patřičnými znalostmi a dovednostmi, jak se dovedou v ringu vymezeném Jednáním řádem bít za zájmy svých států na nadcházející konferenci.

ADAM HYKL

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

Čas před posledním přípravným setkáním utekl jako voda a UNESCO opět zasedalo, tentokrát se věnovalo generálce a ladění posledních detailů na pomyslný zlatý hřeb večera – konferenci.

KANONÁDA PAMÁTEK

Po krátkém úvodu delegátům již nic nebránilo vystoupit s jejich dlouho očekávanými prezentacemi, na které se sešli i zvědaví místopředsedové z jiných orgánů. Mezi mnohými jsme měli možnost zhlédnout například adrenalinovou tradici tzv. ropewalkingu, impulzivní oslavy Sbuã, klasickou vysokou jezdeckou školu ve Vídni nebo extravagantní balijské tance.

Při oblíbených working groups jsme se věnovali rekapitulaci toho, co jsme se během přípravných setkání naučili. Pilovali jsme detaily jednání a předháněli se v diskuzních soubojích či brainstormingu o největších řečnických chybách.

Na programu čekal nejdůležitější

bod dne. Delegáti se museli umně shodnout na tom, v jakém pořadí budou řešit body agendy během konferenčních dní a jaké bude jejich přesné znění. Naskýtala se i možnost některý bod přidat nebo naopak vyřadit. Ač to snad málo-

kdo čekal, toto spíše procedurální jednání bylo velmi napínavé. Až do posledních chvil předsednictvo čekalo se zatajeným dechem, zdali se plénem dohodne. Naštěstí se tak stalo a program jednání je nyní jasný.

AGENDA KONFERENCE

- Zápis památek na seznam UNESCO
- Nová eugenika
- Bezpečnost novinářů
- Copyright

KONFERENCE MEZI NÁMI

Dnes konečně vypuklo to, o čem celého půl roku jen slýcháme. V den slavnostního zahájení nasávejte plnými doušky atmosféru, kterou vám status váženého delegáta umožňuje. Uslyšíme řadu skutečně zvučných jmen hovořit o rozličných tématech. Avšak abychom nezapomněli, že poslouchat nestačí, každý stát bude mít také prostor vystoupit. V následujících dnech přejeme hodně zdaru při ostrých jednáních a mějte na paměti, že toto bude vaše poslední šance bojovat nejen o prosazení památky, ale i o titul nejlepšího delegáta!

KATEŘINA KRESTOVÁ

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

Poslední workshop jubilejního dvacátého ročníku se nesl ve znamení příprav na konferenci. Předsednictvo připravilo program, který testoval připravenost, a to ať už vědomosti či pohotovost. Závěrem došlo i k dohodě o pořadí bodů agendy. Malé ocenění dostali ti z vás, kteří se během uplynulých pěti setkání pilně a svědomitě připravovali. Budiž pro všechny malou motivací, že ocenění na slavnostním zakončení konference může získat každý z vás. Stačí jediné. Nebát se a snažit se.

JEDNACÍ ŘÁD A JAK JEJ VYUŽÍT VE SVŮJ PROSPĚCH

Spletitost jednacího řádu vždy umožňuje zvítězit tomu, kdo zná všechna jeho tajná zákoutí. Při prezentaci jsme se dozvěděli, jak předložit návrh tak, aby se ostatní museli vyjadřovat k tomu mému, a proč je to dobře. Při regionálním jednání jsme si pak mohli i vyzkoušet, jak to skutečně funguje, a dozvědět se další taje jednacího řádu. Třeba i to, že podáme-li dostatečné množství pozměňovacích návrhů, kde bude nutné hlasovat jmenovitě, máme

šanci jednání zablokovat a donutit tak ostatní, aby se začali bavit o našem návrhu. Během workshopu jsme také oživilí televizní soutěž Riskuj a společně se skvěle bavili. Některé otázky prověřovaly znalost backgroundů a části přednášených témat, jiné byly pouze soubojem rychlosti.

A JAK JSME NAKONEC PŘIJALI PRVNÍ USNESENÍ

Blíží se globální summit ke změně klimatu, který se bude konat letos v Paříži, a ve vzduchu visí vy-

soká očekávání. Ke globální dohodě nám stále chybí tři hlavní body, které se budou řešit na současné březnové konferenci, které hostí nádherné historické město Praha, známé povětšinou z dohod souvisejících s jaderným odzbrojením. Změní Praha svou image a stane se i posledním krokem před uzavřením dohody v Paříži? To ukáží následující dny. Již zítra se začíná jednat o primárních zdrojích energie, pokračovat se bude udržitelnými městy a závěrem se bude jednat o lokálním zemědělství. Pevně věříme, že přijaté dohody z dnešních dní přispějí ke zdárnému úspěchu konference.

JOSEF KUČERA

AGENDA KONFERENCE

- Primární zdroje energie
- Udržitelná města
- Lokální zemědělství

Světová obchodní organizace – WTO

AGENDA KONFERENCE

- Domácí subvence v zemědělství
- Liberalizace obchodu zeleným zbožím
- Vliv směnných kurzů na mezinárodní obchod

Páté přípravné setkání WTO se neslo již ve zcela pracovním duchu a v očekávání blížící se závěrečné konference. Nejviditelnějším znakem pátého workshopu však byly řady ministrů dost prořídlé vlivem prázdnin, přijímacích zkoušek a různých epidemií. Navíc se ukázalo, že proti chřipce nejsou imunní ani nejvyšší patra předsednictva WTO.

Přítomných ministrů bylo však dost na to, aby podle litery jednacího řádu tvořili usnášeníschopné kvórum pro jednání. Ač byli totiž ministři osvobozeni od povinnosti psát stanoviska, čekalo je velmi důležité jednání – rozhodnutí o umožnění přistoupení Kazachstánu k WTO. Třebaže jsme nebyli schopni proces přístupových jed-

nání, který ve WTO trvá roky, simulovat zcela věrně, a jednalo se tedy spíše o prověrku obchodních politik Kazachstánu, umně zastupovaného místopředsedou Lukášem, a následně jednání ministrů o ústupcích, které bude muset tento středoasijský stát nacházející se nyní v celní unii s Ruskem a Běloruskem vykonat, aby byl k WTO přijat, jednání probíhalo na základě autentických dokumentů WTO obsahově velmi blízko realitě. Všichni z ministrů jednali velmi zapáleně, největší ocenění si mezi nimi zaslouží asi ministerský zástupce

Ruské federace, který v jednáních obratně bránil zájmy svého státu. Kazachstán byl nakonec přijat k WTO jednomyslně.

Po namáhavém jednání se ministrům dostalo odpočinku při konferenčním okénku předsednictva. Zazněly tipy, jak se oblékat a čeho se spíše vyvarovat, triky, jak na správný projev po formální i obsahové stránce a jak efektivně jednat či jak tvořit ministerskou deklaraci, informace o sobotním slavnostním zahájení simulace WTO a také tradiční promluvy do duše, aby si ministři zopakovali jednací řád a aby

na konferenci šly vtípky stranou, protože už nebude třeba jen jednat, ale i něco dojednat. Konferenční okénko se pak plynule přehouplo do prezentace o konferenční části jednacího řádu, tedy zejména o jednání o agendě, předkládání návrhů a schvalování ministerské deklarace.

Aby si už mohli konferenci zažít trochu v předstihu a ušetřit si na ní část drahocenného jednacího času, dostali ministři možnost předjednat si pořadí bodů agendy na konferenci. Protože se jim to, možná díky menšímu počtu, podařilo velmi brzy, mohlo dojít i na perličku ze strany předsednictva – minutový valčík. Skončili jsme velmi povedenou improvizací na téma „Česká republika se stává sedmnáctou spolkovou zemí Německa“, a doufáme tedy, že se všem ministrům v projevech na konferenci bude dařit tak dobře jako slečně ministryni Botswany.

JAKUB KOPŘIVA

Model NATO

This week, the delegates of Model NATO will deliberate on complex issues, such as the current situation in Ukraine, operation Resolute Support as a future of the Alliance's commitment in Afghanistan or its

further role and progress in general. But even beyond this primary challenging mission, there is a lot more to win and lose. Because there comes the moment we have all waited for.

Looking back, looking forward

At the occasion of 20th anniversary of its existence, the Prague Student Summit looks back and appreciates the legacy of the past sessions, which brought us up to this point. In coherence with such course, it is to be recalled that few years ago there was an article in Chronicle written by a Model NATO delegate, describing one of the reasons, why is she was looking forward to the conference – meeting properly dressed up delegates in the subway.

Although this may seem a bit awkward at first, the message behind it is simple – it is time to leverage your knowledge, to get the best of yourselves, to show off, to be an impeccable delegate from the dawn till dusk, in cafeteria and in subway. Half a year, five workshops and countless hours of preparation you stand here today, at the Opening ceremony, being professional diplomats and sharks of any negotiations. No more games, no more lectures, now it is your turn exclusively to deliver the content and to seize the

CONFERENCE AGENDA

- Future of NATO
- Operation Resolute Support
- Crisis in Ukraine

marvellous opportunity to convince the supreme decision-making body of the world's most important military alliance that the preferences of your countries are a way to go.

We believe

Just one last, simple message to our delegates: may your experience be amazing and life-changing, as it once was for nine generations of Model NATO delegates before. The more you try, share your views with the forum and really put yourselves into the roles of Ambassadors, the more you can gain and have simply a good time among the people of your kind – just look for the well-dressed strangers in public transport appearing suspiciously around the Prague Congress Centre.

BARBORA OBRAČAJOVÁ

Model EU

V pořadí páté a zároveň poslední přípravné setkání bylo v Modelu EU bohužel poznamenáno invazí zákeřných virů a bacilů, které se zaměřily na naše delegáty. Ministryním a ministryním členských států nepomohla ani jejich imunita, a tak se předsednictvu a novinářům naskytl smutný pohled na více než polovinu prázdných židlí. Nezbývá než věřit, že pokles cen citronů díky importu z Turecka způsobí v konferenčních dnech prudké zlepšení.

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

První kapitola V. workshopu napsala JUDr. Lucia Zachariášová z Rady vlády pro rovné příležitosti žen a mužů. Tématem její přednášky byla Směrnice o genderové rovnosti, tedy dokument, jímž se budou zástupci osmdvacítky zabývat na konferenci. Součástí přednášky byla samozřejmě také diskuze, které se přítomní delegáti aktivně zúčastnili.

Na pořadu dne byla též argumentační hra. Kdo by si však přinesl tačnický střevec v očekávání dalšího

minutového valčíku, ten by se zmyšlel. Tentokrát šlo o podstatně živlejší aktivitu, při které se ministři a ministryně z pozice různých silných stran snažili ve trojicích vyjednat

pro sebe co nejvýhodnější rozdělení finančního balíku. Důležitým, byť na první pohled ne tak zřejmým bodem, byl kompromis – tedy žádná ze stran nemusela odejít od

stolu s nulou v kapse. Evropany znalý čtenář již tuší, že tato aktivita nebyla náhodná – vždyť kompromis je úhlavním kamenem většiny jednání v institucích Evropské unie! Tak snad na to naši delegáti v blízké budoucnosti nezapomenou.

I poslední workshop nabídl cvičné jednání. Pro jeho téma neřeba chodit daleko – byla jím opět Směrnice o genderové rovnosti, kterou si tak zástupci jednotlivých států alespoň částečně předpřipravili pro konferenční jednání.

SUMMIT V SAMETU A ŽÁŘÍ REFLEKTORŮ

Kruh se pomalu uzavírá. Pět přípravných setkání je za námi a delegáti Modelu EU vstupují recepí hotelu Ambassador do ostrého prostředí konference. Vyzbrojeni argumenty, hbitou rétorikou a v neposlední řadě šarmem – jsou připraveni. Držíme palce a přejeme mnoho zdaru, obzvláště těm, kteří dnes vystoupí s plenárními projevy.

JAKUB MAZANEC

Model V4+

Model V4+ is the very first international model within the Prague Student Summit. Twenty-five students from five countries – The Czech Republic, Slovakia, Poland, Hungary & Germany – gathered in Prague to discuss key central European issues. For majority of us, the opening ceremony marks the beginning of the conference. Not so for the Model V4+ participants. Their program started already three days ago with informal evening full of teambuilding and other activities. The following two days prepared them for what is yet to come – the conference negotiations. For that sake various guests attended the program to help the students get deeper into the topics so that the conclusions and documents are of higher level.

Vít Dostál from the Association for International Affairs introduced the students to mechanisms and overall functioning of the Visegrad platform. Dr. Weronika Priesmeyer Tkocz from European Academy

Berlin and Zsuzsanna Vegh from the Central European University presented the topic of current situation in Eastern Ukraine. Furthermore, Matyáš Pelant from the Czech Ministry of Industry and Trade provided insight into the negotiations about the Transatlantic Trade and Investment Partnership. And last but not least, National Anti-Drug Coordinator Jindřich Vobořil discussed the topic of illicit drug trade in the central European region.

These lectures were accompanied by activities designed to further develop the students' soft skills and rhetoric abilities and also we cannot forget the sightseeing-teambuilding activity in Prague. Not only did it help the students to get to know their colleagues from other countries but it also showed them some of the beauties of Prague. Thus all the program, benefits and experiences of the Prague Student Summit are concentrated in only one week.

All three standard models within the Summit reached out to all

groups of Czech students. Therefore it is altogether fitting and proper that we decided to organize a whole new international part pushing the limits of the project further. Starting today, the V4+ is joining the rest of the Summit not only during the opening ceremony but also during the upcoming negotiations in the

Prague Congress Centre. For these we wish them the best of luck. Let the first year of the Model V4+ be the first in a long line of successful seasons.

ŠIMON PRESSER

Tajemná zkratka PMUN

První ročníky Pražského modelu Spojených národů (PMUN) by mohly sloužit jako námět pro román. Epický příběh v kulisách devadesátých let odehrávající se za klapotu psacích strojů a bzučení faxu by byl o tom, co všechno dokáže lidské nadšení.

Začátek PMUN se datuje do srpna 1995. Myšlenka na založení plnohodnotného modelu OSN v Praze se tehdy ujala mezi několika českými studenty, přestože s podobnou akcí nesrovnatelně menšího rozsahu měl zkušenosti jen jeden z nich. Cesta od této myšlenky k realizaci prvního ročníku PMUN by však byla mnohem trnitější nebyť „bájného“ Davida Smithe z amerického státu Texas, který přinesl tolik potřebné know-how Houstonského modelu OSN. Pokud jste si tedy někdy říkali, proč se asi na Summitu dodnes objevují anglické výrazy (např. Background reports, zkráceně BGR), je to právě proto, že při založení projektu stál

vání samotné existence PMUN. Ten projekt nám hodně dal a byli jsme přesvědčení o tom, že jde o dobrou věc. I konfrontace s tehdejšími školským systémem udržovala to vědomí, že je třeba projekt udržet při životě, což se podařilo.“ Tato stabilizační mise přitom uspěla nejenom díky nasazení sekretariátu, ale i důvěře tehdejších partnerů, kteří projektu podali pomocnou ruku, ač na samém sklonku 20. století nešlo o akci ani zdaleka tak známou jako dnes.

Teprve s V. ročníkem v roce 1999 vznikla Asociace pro mezinárodní otázky, která je dodnes pořadatelem projektu, a jejíž členové jsou s PMUN často velmi blízce spjatí.

prezident Václav Havel, který dokonce i osobně vystoupil na zahájení konference VI. ročníku a jeho zdravotní stav dodnes visí zarámovaný v kanceláři AMO.

Sekretariát PMUN byl oproti dnešku až překvapivě skromný. Ač se počty účastníků v jednotlivých ročnících pohybovaly (s výjimkou I. ročníku) mezi 250 – 300 lidmi, což je s dnešním stavem 380 víceméně srovnatelné, samotný sekretariát byl však ve srovnání s tím letošním asi poloviční. Ale PMUN zažil i ročníky, které kočovalo jen něco málo přes tucet lidí běhajících po konferenčních prostorách s krátkovlnnými vysílačkami, protože komunikace mobilními telefony byla

Rádía Svobodná Evropa nebo v dnes již zbouraném Hotelu Praha. Do Kongresového centra Praha se pak PMUN natrvalo nastěhoval během X. ročníku s jedinou výjimkou v XIV. ročníku, který se konal v hotelu Hilton, protože prostory KCP kompletně vyčerpalo české předsednictví EU. Stěhovalo se i slavnostní zahájení, které několikrát proběhlo i přímo na Pražském hradě.

Posledním ročníkem, který proběhl pod zkratkou PMUN byl ročník XI. na přelomu let 2005/2006. Dnes málokdo z účastníků Summitu vůbec ví, co zkratka PMUN znamená. Nelze jim to nicméně mít za zlé, vždyť v době, kdy byl Pražský

David a značná část komunikace sekretariátu probíhala v angličtině. Tento jazyk se dokonce od II. do IV. ročníku stal i jedním jazykem ECOSOC.

Už III. ročník PMUN se stal tím prvním, který se už nemohl spoléhat na „pomocná kolečka“ v podobě Davidových zkušeností. Na jeho místo nastoupili první sekretariátníci, které si projekt sám vychoval z řad bývalých účastníků, jak to ostatně funguje dodnes. Stabilizace projektu a zajišťování jeho budoucnosti se pak stala hlavní prioritou i pro následující ročníky. Generální tajemník IV. ročníku Luboš Veselý na to vzpomíná slovy: „Naše práce se tehdy hodně točila okolo zacho-

V dalších letech se pak výrazně změnila vnitřní struktura PMUN, došlo k zrušení plenárních zasedání Valného shromáždění a zároveň se téměř s každým ročníkem přidal nějaký jiný orgán. K projektu se tak právě v těchto letech přidaly např. Komise pro globální řízení, Světová zdravotnická organizace nebo Komise pro udržitelný rozvoj.

PMUN měl od samého začátku ambici zapojit do projektu návštěvy hostů, které se mu dařilo naplňovat. Během éry PMUN pozvání přijali například Petr Pithart, Jan Kavan nebo Josef Zielenec, první ministr zahraničních věcí v historii samostatné České republiky. Záštitu nad projektem také několikrát převzal

příliš nákladná. Role sekretariátníka tehdy také zahrnovala úkoly, které z dnešního pohledu vyznívají víc než úsměvně, ještě na zahájení VI. ročníku tak připravoval třeba celý catering (včetně mazání chlebiček) v zázemí Míčovny Pražského hradu. Na počátku VIII. ročníku to byl také sekretariát PMUN, kdo se podílel na záchranné operaci v povodněmi postižené kanceláři AMO, která se po této zkušenosti z přízemí pražského Karlína přestěhovala do třetího patra v Žitné ulici.

Také samotný PMUN se několikrát přestěhoval – jednacím dny konference tak v minulosti proběhly v prostorách bývalého Federálního shromáždění, v budově

model Spojených národů založen, většina z nich nebyla na světě. V době přejmenování na Pražský studentský summit mnozí z nich právě nastupovali do prvních tříd. Přes všechny další vývoje a stovky účastníků i sekretariátníků, kteří se od té doby na Summitu objevili, však zůstává odkaz PMUN stále přítomný. I to staré a omlácené dřívko, nad kterým delegáti občas kroutlí hlavou, je dost možná starší než oni sami. Delegát jejich státu ho používal už během konference I. ročníku PMUN v roce 1996. Je to kus historie, o kterém by mohl být napsán román.

BÁRA BEČVÁŘOVÁ

Historie pokračuje: když už byl Summit Summitem

Putování historií Pražského studentského summitu jsme zakončili ve chvíli, kdy se naposledy jmenoval Pražský model spojených národů. Už od X. ročníku to nebylo přesné označení, protože v tu dobu se přidružil model Rady EU. Na XII. ročníku se přidala ještě jedna rada, Severoatlantická, a tak už název PMUN nebyl udržetelný.

Jan Havránek, zakladatel Modelu NATO, na to vzpomíná: „Důležité pro nás bylo, aby měl projekt stejnou zkratku v angličtině i v češtině, a tak nakonec vyhrál Pražský studentský summit.“ Po osm ročníků tak Summit tvořila svatá trojice Model OSN – Model EU – Model NATO, na XX. se přidružila ještě Visegrádská čtyřka. XII. ročník byl též prvním, na který se hlásili účastníci elektronicky a jehož zahájení se konalo v hotelu Zlatá Husa.

Novým názvem Summit tak trochu vykročil z řady, neboť koncovka –MUN je typickým poznávacím znakem simulací OSN (ať už jde o tu newyorskou, oxfordskou, maastrichtskou, berlínskou, bratislavskou či bělehradskou...). To je ale v pořádku, protože od většiny ostatních obdobných projektů se Summit odlišuje třeba systémem přípravných setkání, jakož i nízkou cenou, kterou umožňují sponzoři projektu.

Následující XIII. ročník byl zajímavý tím, že jeho záštitu převzali hned dva bývalí či soudobí ministři zahraničních věcí – Karel Schwarzenberg a Madeleine Albright. Nebyli to rozhodně poslední vrcholní politici, spojení se Summitem – ostatně již dnes se mohou účastníci

těšit na dalšího ministra, byť ne zahraničí. Summit už podpořila celá řada veřejných činitelů – těžko už hledat vrcholnou veřejnou funkci, jejíž reprezentanti by Summit dosud míjeli. O nic méně vzácní ale nejsou ani hosté z akademické, neziskové, mediální a dalších sfér.

Přeměna PMUN na PSS byla provázena reformou Modelu OSN. Systém tří výborů, který existoval od začátku projektu (byť ne každý rok byly všechny tři), skončil s XIII. ročníkem. Výbory byly nahrazeny Valným shromážděním, to ovšem také existovalo jen do XVII. ročníku. Těžiště Modelu OSN se přesunulo do orgánů a organizací s užší specializací – ať už jde o UNEP, UNESCO či HRC. Přibýly ale i ECOSOC jakožto jeden z hlavních orgánů OSN a WTO, které sice není součástí systému OSN, formálně je tam však v rámci PSS řazena.

První výbor byl nicméně díky nadšencům z řad sekretariátu XX. ročníku v roce 2014 obnoven. O tom, jaké nové součásti Summitu by mohly přibýt nebo se obnovit, diskutuje vždy velmi živě nový přípravný tým na svých prvních jamích zasedáních – letos můžete být u toho třeba i vy.

Od roku 1996 ušly informační

technologie kus cesty a Summit nestál mimo tyto změny. Během prvních ročníků se připichovaly fotografie na nástěnky, stanoviště a další materiály se psaly na psacích strojích a komunikace na dálku probíhala především telefonicky. V prvních letech 21. století zápasili

Summitu je, že rozšiřuje svá chapadla po celé Evropě. Do nového modelu V4 přijíždějí studenti ze čtyř středoevropských států a členové přípravného týmu neopak sbírají zkušenosti v zahraničních simulacích. Expediční výpravy s účastníky již dobyly Vídeň, Ženevu, Brusel

členové sekretariátu, jakož i delegáti, s vytáčeným internetem. O několik let později, přesněji na XVII. ročníku, spustil Summit vlastní informační systém, FOX, na XX. vystřídáný Azbem. V posledních letech i do komunikace na Summitu mocně zasáhl všudypřítomný Facebook – se všemi výhodami i nevýhodami. Jakkp se asi budou domlouvat příští generace delegátů a sekretariátu?

Dalším trendem ve vývoji Su-

i Štrasburk – pochopitelně mířily do odpovídajících sídel mezinárodních organizací. Zároveň si ale uvědomujeme moudrá slova mistra Lao-c': „Mudrc nemusí vyjít z domu.“ Většinou směřujeme výlety na zajímavá místa v České republice a kvalitní workshopy a konference pro nás zůstávají prioritou číslo jedna.

Do tohoto velmi stručného přehledu spíše formálních aspektů se nevešlo hlavní – a to osobnosti, které se Summitu zúčastnily. Jeho pořadatelé, atmosféra jednotlivých ročníků (například toho, který probíhal během války v Kosovu, nebo toho, který začal krátce po 11. září 2001), témata jednání i zážitky docela osobní. A protože je to materie na knihu, AMO ji také brzy vydá.

Vysoko nastavená laťka se těžko ještě překonává – i tak stále přicházíme s něčím novým. Do třetího desetiletí své existence však Summit nevzkročí bez nadšených členů předsednictva. A protože některé z nás donutí k nástupu do práce, zahraniční studium či únavu z krásné, ale náročné dobrovolnické práce pro Summit, budete to muset být vy, kteří naše řady doplní.

MICHAL ZIKMUND

There is no alternative...but there was

Just like most of the countries in the Middle East, Syria has been passing through recent decades with distressing legacy. Several years after reaching its independence, a dictatorship took place and it has been ruling the country until today...and what about Syrians?

This article tries to help to understand that Syrians also have a right to live in freedom. Cruel but rich Syrian history created a base for various opinions, especially in the context of the ongoing armed conflict which is becoming the biggest humanitarian catastrophe since the Second World War.

For many visitors, Syria could represent a relatively (to the region) open and peaceful country. This was the case especially in the 70s and 80s – of course if we overlook the “Hama massacre” in 1982 when Syrian Arab Army and allied paramilitary groups clashed with religious conservatives from Muslim Brotherhood, resulting in tens of thousands of victims during 27 days. Many people including my

keep their power. This inevitably led to a broader societal decadence. Assad’s regime was losing its core competency – in order to keep the power they pursued ever more power by oppressing ordinary citizens. The result was quite expectable – decreasing standards of living among Syrians, cutting in public services and a decrease in their quality, enormous corruption, increasing inequality among regime-linked elites and the rest of Syrians. The only service which had been working well was the military intelligence service. And all those who stood against such oppression were “accommodated” in infamous mukhabarat where they were persuaded by sadistic methods about the very opposite.

On the other hand, pro-govern-

by year. But everyone was expected to “shut up and obey”.

In contrast to all of this, we were witnessing western media where al-Assad’s dynasty was widely but mistakenly marked as a protector of minorities and stability in Syria. True, Syrians were not slaughtered because of denomination or ethnic affiliation (except for oppressed and violently Arabized Kurds) and the fact that one family had been ruling the country for more than forty years gave the impression of stability. The only criterion was loyalty to the regime; no matter what your religion or ethnicity was. My Catholic family in Syria could serve as an example.

Shortly, there were many reasons to revolt against the government. Some of my relatives and friends organized demonstrations, some of them attended them, some of them supported the revolt and many just kept silent but hopeful. Of course, numerous Syrians remained reluctant to act. On the other hand, at least some of them were inspired to take the streets, paradoxically,

was considerably higher than the number of weapons. Hence, both of them fled to the Czech Republic to settle here. However, one of them left after a year and a half. We all know that it is difficult to find a job with Syrian passport despite being a smart multilingual doctorate holder. Another one learned the Czech language in one year and is now studying dentistry.

As the revolution went on, it slowly ceased to be a revolution. After a while we called it a civil war. Now there are large numbers of foreign mercenaries on both sides striving for two different kinds of slavery – reactionary dictatorship and medieval Caliphate. The original spirit of the fight for freedom is disappearing as there is no support within international community. Freedom fighters have been killed or have become hostages in the field of imperial interests. The dream is sinking in rivers of blood – the rivers which lose their metaphoric sense.

Syrians have dual misfortune – the worst government and the worst

zdroj: www.bbc.com

zdroj: www.flickr.com

mother were surprised how Syria was culturally, and in the 70s even economically, developed. Also, the role of Syria in global politics was stable – occasional and harmless verbal attacks on Israel were alternated by smooth but hidden (due to economic sanctions) collaboration with the West and thus everybody could be satisfied. However, dictatorship, despite its stable outer shell, usually takes its toll. Groups affiliated with the regime and the regime itself has been exploiting Syrians for one purpose only – to

mental propaganda and repressive bodies were continuously embedding regime’s claims into Syrian civil society – you never heard a person speaking about politics, nobody complained about economics, nobody raised questions of freedom. This was the way how to live (survive) in a relative peace. The attribute you needed to live in peace was ignorance to public affairs. In fact, almost everybody around you – relatives, neighbors, friends – the lives of the vast majority of them were getting worse year

due to government’s crackdowns against protestors all around Syria.

The revolution kindled the light of hope in March 2011. First months showed an endeavor to topple the regime when various social, ethnic and religious groups stood against al-Assad. Two of my friends attended demonstrations and organized seminars about political freedom. Immediately, they were black-listed. Joining Free Syrian Army – armed resistance forces – did not make any sense at that time because the number of volunteers

official opposition representatives – both sides have contributed to the Syrian desperation. Luckier Syrians fled to western countries, millions are suffering in refugee camps and the rest is trapped in a decaying bloody jail – in Syria.

ROBIN MAIALEH

The author is a member of Executive Committee of Initiative for Free Syria.

The golden age of MUN

Doing Model United Nations (MUN) is an exhausting, demanding, time-consuming, potentially expensive, tremendously exposing activity that will destroy you for life. Nevertheless if you dare to try, the life during and after MUN might be pretty amazing.

The negotiations are basically the same as at the Prague Student Summit. A group that has an enormous zest for knowledge gathers in a particular place and discusses global affairs. Been there, done that, right? But it is not really solely about the basic idea that stands behind all of it; Model UN has ever since early 1950s', when the first League of Nations simulations were held at Harvard, put together an idiosyncratic community worldwide.

IT'S A MUNER'S LIFE

Going to an international Model UN conference is not easy. Just in Europe, there are countless projects and choosing solely one or a few can get immensely difficult. MUNs have various sizes, ranging from small conferences of few hundred people to championships of thousands; take place in various cities; have various academic levels and nobody tells you how to deal with

activity, the success of a conference is therefore largely dependent on the willingness of its participants. To that account, it is widely recognised that it is essential to do a lot of research, submit position papers on time, voice the position, show up for the social events and have fun, but always be again on time for deliberations in the morning. A true MUNer believes in arguing, reaching consensus and networking, while observing the Rules of Procedure of the debate diligently.

Furthermore, once you pass the organisational issues and fundamentals, there come the special features. Starting with a unique vocabulary, at a MUN, there are no participants, they are delegations. Since there is no I in team, using "I" during the negotiations amounts to high treason, just as when you fail to third-person the people around you as a sign of respect. The delegations group in blocks and blocks merge in the pursuit of a consensus. The

zdroj: www.gru.edu

speaking fluently and flawlessly several languages and dragged out of my little life bubble, when sharing and comparing the opinions. I never demed the phrase "future leaders of the world" to be untrue, whereas all the dedication, belief, tolerance and the delightful spirit of modesty, are simply the values to be cherished by the whole society.

By the way, did you know that even various military academies send their students to MUNs in order to see them cope with unknown surroundings and people and the way they assume the leadership within their committee?

BARBORA OBRAČAJOVÁ

INZERCE

zdroj: www.union.ic.ac.uk

it until you are actually in. The organisational as well as financial requirements can get demanding, whereas it is necessary to cover all the accommodation, travel expenses, delegate fees, food and so on. Especially if you are going far far away, the costs get even higher. Generally the rule is: the more people are going, the more you can spare.

THE COMMUNITY HAS ITS RULES

The important part to be noted is that since Model UN is a voluntary

gavel is not just the chair's annoying but powerful wooden weapon, but also the Best delegate's award. We gather on our own social networks, have cult movies and, regardless to borders or kilometres, everyone knows (almost) everyone. I could go on like this all day long.

Last but not least, what makes the international conference special; it is the shock. I am personally always amazed, when meeting people from different backgrounds all over the world, overwhelmed by that a lot of them (if not majority)

PRAHA | PLZEŇ | LIBEREC | HRADEC KRÁLOVÉ

METROPOLITNÍ
UNIVERZITA PRAHA

PODLE INZERÁTU SI VYSOKOU ŠKOLU NEVYBÍREJTE

DEJTE NA ZKUŠENOSTI
ABSOLVENTKY OBORU
MEZINÁRODNÍ VZTAHY
A EVROPSKÁ STUDIA

Dominika Bilová

Vnější vztahy
ŠKODA AUTO a.s.

Náš absolventi mají skvělé uplatnění
na trhu práce. Více o jejich názorech
a zkušenostech se dozvíte na

www.mup.cz

Top partneři

Generální partner
Pražského studentského summitu

Hlavní partner
Modelu OSN

OD KOMERČNÍ BANKY

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Partner jednání

Partner zahájení

interhotel
**AMBASSADOR
ZLATÁ HUSA**

Univerzitní
partner

Hlavní partner Modelu EU

Partneři Modelů

Embassy of Canada
Ambassade du Canada

embassy

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

LIDOVÉ NOVINY

Hlavní mediální partner

lidovky.cz
Zpravodajský server Lidových novin

Partner Chronicle

METROPOLITNÍ
UNIVERZITA PRAHA

RESPEKT

Za podpory

AUTO ZRUCKÝ
DEALER NISSAN

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

- www.facebook.com/AMO.cz
- www.twitter.com/AMO_cz
- www.youtube.com/AMOCz